

Arrest

nr. 164 481 van 21 maart 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 december 2013 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 16 februari 2009 aangetroffen in het Rijk en de gemachtigde van minister van Migratie- en asielbeleid nam die dag de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker.

1.2. Op 13 maart 2012 diende verzoeker een asielaanvraag in.

1.3. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) nam op 26 september 2012 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Op 1 oktober 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van verzoeker de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.5. Via een op 26 juni 2013 gedateerd schrijven diende verzoeker een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 13 december 2013 de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod.

De beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, die verzoeker op 24 januari 2014 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Aan de heer:

Naam, voornaam: [Y.T.]

[...]

nationaliteit: Pakistan

bij DVZ eveneens gekend als [Y.T.]

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd, voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven.

Aan de betrokkene werd een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op 04/10/2012.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar omdat:

2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan:

De betrokkene werd op 01/10/2012 het voorwerp van een bevel om het grondgebied binnen een termijn van 30 dagen te verlaten, de Bijlage 13 quinquies. Hij heeft, na het betekenen van dit bevel op 04/10/2012, nog geen stappen ondernomen om het grondgebied van België, en het Schengengrondgebied, vrijwillig te verlaten. Daarenboven heeft hij een aanvraag 9bis ingediend op 10/07/2013, die op 13/12/2013 geweigerd werd met een onontvankelijkheidsbeslissing.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Zijn betoog luidt als volgt:

“Verzoeker kreeg een bijlage 13 sexes.

Dat de beslissing van de gemachtigde van de minister van binnenlandse zaken onterecht genomen werd. De bestreden beslissing schendt immers alle beginselen van behoorlijk bestuur. Bovendien zal art 3 geschonden worden, indien verzoeker dient terug te keren naar Pakistan.

III.1. Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

Verzoeker wenst op te merken dat de beslissing van DVZ getuigt van een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur.

Als eerste schendt deze beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel.

A.M.M.M Bors omschrijft het zorgvuldigheidsbeginsel als volgt: "De plicht van de overheid tot zorgvuldige feiten- en informatievergaring tijdens de voorbereidende fase en de plicht alle aspecten of belangen van een dossier in ogenschouw te nemen met het oog op een zorgvuldige besluitvorming.nl Dat DVZ deze plicht flagrant schendt. Uit de bestreden beslissing blijkt op geen enkele wijze dat verwerende partij een afweging heeft gemaakt m.b.t. de gegronde vrees voor vervolging die er bestaat in hoofde van verzoeker, omwille van zijn seksuele geaardheid.

DVZ schendt de zorgvuldigheidsplicht door geen rekening te houden met ALLE elementen in het dossier.

Bovendien schendt deze beslissing eveneens het redelijkheidsbeginsel.

Professor Suetens geeft de volgende omschrijving m.b.t. het redelijkheidsbeginsel: "wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, maw wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld."

Verzoeker kreeg inderdaad een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

Hij kon het land echter onmogelijk verlaten omwille van het feit dat zijn leven dan in gevaar zou zijn.

Dat het onredelijk is van verwerende partij om te verwachten dat verzoeker zijn leven in gevaar brengt!

Dat hij gekozen heeft voor legaal verblijf en daartoe werd ook een regularisatieaanvraag op basis van art 9bis ingediend. In afwachting van het resultaat van zijn procedure, verbleef hij illegaal in België. Hij had geen andere keuze!

Indien hij het land had verlaten had de aanvraag van verzoekers immers onontvankelijk geweest.

Alle elementen aangehaald in het dossier van verzoeker zijn wel degelijk redenen om hem te regulariseren.

Zijn langdurig verblijf, zijn blijf van integratie, het feit dat hij geen strafbare feiten gepleegd heeft en dat een eventuele terugkeer naar Pakistan een schending van art 3 van het EVRM zou uitmaken, zorgen ervoor dat verzoeker wel degelijk geregulariseerd dient te worden, toch weigert verwerende partij hier rekening mee te houden. Dat dit dan ook onaanvaardbaar is!

Dat de beslissing dient geschorst en vernietigd te worden omwille van de onzorgvuldige behandeling van het dossier.

III.2. schending van art 3 van het EVRM

Indien het inreisverbod gehandhaafd wordt, zal art 3 van het EVRM geschonden worden.

Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende: "Niemand mag worden onderworpen aan foltering en noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Verzoeker zou er immers gevaar lopen omwille van zijn seksuele geaardheid. Verzoeker zet zich actief in voor gelijke rechten en is gekend omwille van zijn activisme.

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen. die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Het is dan ook onverantwoord om verzoeker in dergelijke omstandigheden terug te sturen naar Pakistan. Homoseksuele handelingen zijn nog altijd strafbaar volgens de Pakistaanse wetgeving.

Verzoeker vormt dus een, doelwit omwille van zijn seksuele geaardheid.

De Pakistaanse overheid slaagt er niet in de rechten van haar homoseksuele burgers te vrijwaren.

DVZ dient op zijn minst de situatie in het land van herkomst te onderzoeken, alvorens een inreisverbod te betekenen.

III. 3. m.b.t. de regularisatieprocedure van verzoeker

Dat verzoeker een inreisverbod mocht ontvangen, samen met de negatieve beslissing van zijn aanvraag tot regularisatie.

Dat, gezien de ernst van de situatie, een verzoek tot regularisatie zal worden ingediend teneinde verblijfsrecht te bekomen en uiteraard het inreisverbod dient vernietigd te worden. De regularisatieaanvraag van verzoeker zal immers opnieuw lopende zijn, waardoor hij onmogelijk het land zou kunnen verlaten.

Zijn procedure is dan immers lopende en hij dient in België te verblijven om zijn rechten te vrijwaren. Indien hij België verlaat zal zijn aanvraag immers onontvankelijk verklaard worden.

Ook wat het inreisverbod betreft, werden er reeds verschillende arresten van uw Raad uitgesproken, waaruit duidelijk blijkt dat verwerende partij rekening dient te houden met alle elementen in het dossier van verzoeker alvorens een inreisverbod op te leggen.

Arrest nr. 92 111 van 27.11.2012 vermeldt immers het volgende:

“Daargelaten de vraag of de aanwezigheid van familie in België een voldoende wegend element is om het inreisverbod in te korten, dient de Raad vast te stellen dat waar de gemachtigde een inreisverbod oplegt voor de maximale termijn van drie jaar zonder enig onderzoek en motivering omtrent de specifieke omstandigheden van verzoeker en de duur van het inreisverbod, de gemachtigde, gezien de verstrekende gevolgen van een inreisverbod, op een onredelijke wijze heeft gehandeld. Een schending van de materiële motiveringsplicht werd aangenomen.”

Uit het inreisverbod is echter op geen enkele manier af te leiden dat verwerende partij rekening heeft gehouden met het feit dat zijn leven in gevaar is in Pakistan, zijn blijf van integratie, het feit dat hij geen strafbare feiten heeft gepleegd en zijn langdurig verblijf.

Dat bij het inreisverbod geen rekening gehouden werd met de specifieke situatie, minstens niet toegelicht.

Dat de motivering van het inreisverbod dan ook strijdig is met de instructies om het af te leveren en zeker niet afdoende gemotiveerd is aangezien er geen rekening gehouden werd met alle elementen in het dossier van verzoeker, onder andere zijn familiale situatie, en hem ten onrechte een inreisverbod van drie jaar werd opgelegd.”

4.2.1. De Raad merkt op dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen moeten worden omkleed en dat de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende” zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven worden aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt immers gesteld dat toepassing werd gemaakt van artikel 74/11, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet en dat aan verzoeker een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd omdat hij niet aan de terugkeerverplichting heeft voldaan. Hierbij wordt nader toegelicht dat op 1 oktober 2012 de beslissing werd genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en dat verzoeker na de kennisgeving van deze beslissing op 4 oktober 2012 geen initiatief nam om vrijwillig het Schengengrondgebied te verlaten, doch daarentegen een aanvraag om machtiging tot verblijf indiende die werd afgewezen. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoeker toe om met kennis van zaken zijn rechtsmiddelen aan te wenden.

Verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn betoog dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is omdat niet blijkt dat rekening werd gehouden met alle elementen in zijn dossier waaronder zijn familiale situatie. Er wordt immers niet aannemelijk gemaakt dat er elementen zijn die een belemmering zouden kunnen vormen voor het nemen van deze beslissing en waaromtrent kon worden verwacht dat verweerder een nadere toelichting zou verschaffen. Verzoeker verwijst naar “zijn familiale situatie”, doch maakt geenszins aannemelijk dat hij enige familie in het Rijk of in de Schengenruimte heeft. Zijn verwijzing naar een arrest waarin door de Raad werd vastgesteld dat een vreemdeling wel familieleden had in België en verweerder hiermee geen rekening hield is bijgevolg niet dienend. Waar verzoeker daarnaast verwijst naar zijn homoseksuele geaardheid en de risico's die hij in Pakistan loopt omwille van zijn geaardheid moet worden geduïd dat bij de behandeling van zijn asielaanvraag reeds werd vastgesteld dat zijn verklaringen hieromtrent niet geloofwaardig waren, zodat niet kan worden ingezien waarom verweerder hieromtrent nog beschouwingen in de bestreden beslissing zou dienen op te nemen. Er mag daarenboven niet uit het oog worden verloren dat de bestreden beslissing verzoeker niet verplicht om naar Pakistan te reizen of er te wonen, doch slechts een verbod inhoudt om gedurende een beperkte periode in de Schengenruimte te verblijven.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat verweerder artikel 62 van de Vreemdelingenwet of enige bepaling van de wet van 29 juli 1991 heeft geschonden.

4.2.2. Inzake de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel erkent verzoeker dat hij, zoals in de bestreden beslissing is aangegeven, geen gevolg gaf aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat hem werd ter kennis gebracht. Hij geeft evenwel te kennen van oordeel te zijn dat hiervoor een verantwoording bestaat, nu hij in Pakistan voor zijn leven vreesde en hij het indienen van een aanvraag om tot een verblijf in België te worden gemachtigd als enige uitweg zag. Met verwijzing naar de bespreking van het eerste onderdeel van het middel dient te worden herhaald dat adjunct-commissaris reeds vaststelde dat verzoeker niet in aanmerking kwam voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus en derhalve reeds was vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakte dat zijn leven in Pakistan in gevaar was. Tevens moet nogmaals worden herhaald dat de bestreden beslissing verzoeker geenszins verplicht om in Pakistan te verblijven, doch slechts een verbod inhoudt om gedurende drie jaar in de Schengenruimte aanwezig te zijn.

Verzoeker toont ook niet aan dat het gegeven dat hij in een aanvraag om tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd aangaf dat hij geen strafbare feiten pleegde – waarbij hij schijnbaar vergeet dat een onwettig verblijf in het Rijk een strafbaar feit is – en dat hij zich integreerde in voorliggende zaak enige relevantie heeft. Het is niet omdat een vreemdeling integratiebereid is en verklaart geen strafbare feiten te hebben gepleegd dat verweerder niet zou kunnen overgaan tot het opleggen van een inreisverbod aan deze vreemdeling op basis van de niet betwiste vaststelling dat deze vreemdeling manifest weigert om gevolg te geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten of dat deze beslissing als kennelijk onredelijk moet worden beschouwd.

Wat betreft verzoekers toelichting dat hij een (nieuwe) aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd zal indienen kan het volstaan op te merken dat verweerder bij het nemen van de in casu bestreden beslissing geen rekening kon houden met handelingen die verzoeker op dat ogenblik nog niet had gesteld.

Op basis van verzoekers betoog kan niet worden geoordeeld dat er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt geenszins.

4.2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoeker ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat verweerder op basis van een correcte feitenvinding en rekening houdende met alle relevante gegevens tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

4.2.4. Verzoeker toont ook niet aan dat de bestreden beslissing op zich tot gevolg heeft dat hij wordt gefolterd of wordt onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen. Hij verwijst weliswaar naar zijn seksuele geaardheid en hij houdt, ongestaafd, voor dat hij gekend is omwille van zijn actieve inzet voor het verkrijgen van gelijke rechten, maar verliest hierbij zoals reeds gesteld uit het oog dat de bestreden beslissing geenszins een verplichting inhoudt om in Pakistan te verblijven en dat daarenboven de bevoegde gespecialiseerde diensten reeds hebben vastgesteld dat zijn verklaringen niet geloofwaardig zijn en dat geen reëel risico op een schending van artikel 3 van het EVRM kon worden weerhouden.

Een schending van artikel 3 van het EVRM blijkt niet.

Het enig middel is ongegrond.

5. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK